

Sygn. akt VIII U 1548/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy S. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 lipca 2014 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo od emerytury od maja 2014 r.,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt. VIII U 1548/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lipca 2014r. - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w Z. odmówił ubezpieczonemu S. M. prawa do emerytury

w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że w okresie od 15.02.1979r. do 15.11.1991r. także wykonywał prace w warunkach szczególnych, na stanowisku spawacza, którego to okresu ZUS nie uznał. Podniósł, iż pracodawca błędnie w świadectwie pracy określił jego stanowisko jako ślusarz-spawacz.

W toku procesu ubezpieczony wskazał, iż okresem spornym w sprawie pozostaje okres od **15 grudnia 1979r. do 15 listopada 1991r.** bowiem w dacie 15 grudnia 1979r. nabył uprawnienia spawacza. Nadto podniósł, iż w pełnym wymiarze czasu prac y świadczył prace na stanowisku spawacza, a pracodawca błędnie określił jego stanowisko w świadectwie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył odwołującemu zatrudnienia w okresie od 15.02.1979r. do 15.11.1991r. w (...) w Zakładzie (...) w B...Organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony za powyższy okres nie przedstawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych, a pracodawca w piśmie z dnia 4.09.2013r. wskazał, iż zajmowane przez ubezpieczonego stanowisko nie było zaliczane do stanowisk pracy w warunkach szczególnych. Ponadto kurs spawacz ukończył dopiero w 1989r. Natomiast w okresie od 27.07.1991r. do 18.09.1991r. korzystał z urlopu bezpłatnego. Zaś w protokole wypadkowym z dnia 21.04.1979r. stanowisko ubezpieczonego określono jako ślusarz remontowy.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony S. M. urodził się (...)

Wiek 60 lat ukończył w dniu 20.11.2013r.

Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 20 maja 2014r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniosek o przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku, w związku z zatrudnieniem w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat tj. 26 lat, 3 m-ce i 3 dni, z tym, że w ocenie ZUS udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach wynoszący 6 lat, 2 m-ce i 17 dni.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie:

- 15.02.1979r. do 15.11.1991r. w (...) w Zakładzie (...) w B. na stanowisku ślusarz – spawacz, ślusarz remontowy.

W okresie od 15 lutego 1979r. do 15 listopada 1991r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Fabryce (...) Przedsiębiorstwo Państwowe w T. – Zakład (...) w B. –R.. Zakład ten zajmował się produkcją ciągarok dla górnictwa. Ubezpieczony był zatrudniony w D. Głównego Mechanika.

Do daty nabycia uprawnień spawacz zatrudniony był na stanowisku ślusarza remontowego.

Uprawnienia spawacza elektrycznego uzyskał po ukończeniu kursu w dniu 8 grudnia 1979r. W dniu 31 maja 1983r. uzyskał uprawnienia spawacza gazowego , a w dniu 30.06.1989r. ukończył kurs spawania acetylenowo-tlenowego – w ramach podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych. PO uzyskaniu tych uprawnień pracodawca przyznał ubezpieczonemu wyższą stawkę zaszeregowania. Po uzyskaniu uprawnień spawacz wykonywał tylko i wyłącznie prace spawalnicze, pełnym wymiarze czasu pracy. Pracował na hali, gdzie pracodawca stworzył specjalnie dla niego warunki do wykonywania pracy spawacza. Na tej samej hali były zatrudnione brygady ślusarzy, ślusarzy remontowych. Od 1981r. był jedynym spawaczem. Od daty nabycia uprawnień spawacz, ubezpieczony nie wykonywał już innych prac.

Razem z ubezpieczonym w tym samym czasie zatrudnieni byli świadkowie J. P. zatrudniony na stanowisku ślusarza mechanika i J. T. zatrudniony na stanowisku

Ponadto ustalono, iż ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego jedynie w dniu 27.07.1991r. i w dniu 18.09.1991r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków: J. P. i J. T., książeczki spawacza Nr (...) wydanej 8 grudnia 1979r. a także dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy.

W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i samego ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej odwołującego. Nadto świadkowie byli współpracownikami ubezpieczonego, zatrudnieni byli na tej samej hali, mieli ze sobą styczność, codziennie, zatem mieli bezpośrednie informacje w zakresie wykonywanych przez niego czynności i ich zakresu oraz wymiaru świadczonej pracy, a także warunków jakich była ona świadczona.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Należy również podkreślić, iż na mocy art. 1 ustawy z dnia 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 6 czerwca 2012r.) od 1 stycznia

2013r. została zmieniona treść cytowanego art. 184, ust. 2. Od tej daty warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest już wymagany.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Takie rozumienie omawianego przepisu potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 lipca 2007r. w sprawie I UK 62/07 (publ. OSNP 2008/17-18/269) stwierdzając, że „prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął wiek przewidziany w art. 32 tej ustawy”.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat tj. 26 lat, 3 m-ce i 3 dni, okoliczności te nie były pomiędzy stronami sporne.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy nie zaliczył mu żadnego okresu takiej pracy.

W świetle wyników postępowania dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony posiada wymagany 15 letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony bez względu na nazwę zajmowanego stanowiska, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach będąc zatrudnionym w (...) Fabryce (...) Przedsiębiorstwo Państwowe w T. – Zakład (...) w B. –R. w okresie od 15 grudnia 1979r. tj. od momentu uzyskania uprawnień spawalniczych do 15 listopada 1991r

W całym powyższym okresie pracodawca różnie określał jego stanowisko pracy, a to jako ślusarz remontowy, ślusarz-spawacz, to jednakże ubezpieczony bez względu na nazwę zajmowanego stanowiska, w spornym okresie, pracował stale i w pełnym wymiarze czasu jako spawacz.

Praca ta wymieniona została w wykazie A, dział XIV, poz. 12, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), gdzie do takich prac zaliczono prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Bez znaczenia pozostaje, że pracodawca nie wystawił za ten okres świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Fakt wykonywania takiej pracy został bowiem w stosunku do spornego okresu, wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając zatem na uwadze wszystkie powyższe rozważania, należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. 15 letnim okresem zatrudnienia

w warunkach szczególnych.

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że S. M. w dacie złożenia wniosku o emeryturę spełnia łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184, ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od maja 2014r.

O kosztach zastępstwa procesowego poniesionych przez ubezpieczonego orzeczono po myśli art. 98 kpc w zw. z art. 99 kpc i przepisami rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.....(Dz. U. Nr163, poz. 1349).

SSO Jolanta Łanowy